

Τετάρτη, 22 Ιούλη 2015

ΑΥΤΟΙ ΜΙΛΑΝΕ ΓΙΑ ΚΕΡΔΗ ΚΑΙ ΖΗΜΙΕΣ ΕΜΕΙΣ ΜΙΛΑΜΕ ΓΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΖΩΕΣ

Ακόμη ένα τραγικό περιστατικό, ο θάνατος εκπαιδευόμενης εργαζόμενης σε ξενοδοχείο στη Ζάκυνθο, αποκαλύπτει τη σαπίλα του καπιταλιστικού δρόμου ανάπτυξης.

Ο θάνατος της εκπαιδευόμενης και η λιποθυμία άλλου εργαζόμενου σε ξενοδοχείο της ίδιας αλυσίδας δεν έχουν την αιτία τους σε παθολογικά αίτια. Η αιτία τους βρίσκεται στις συνθήκες γαλέρας που επιβάλλονται στους χώρους εργασίας για να αυγαταίνουν τα κέρδη της εργοδοσίας.

Οι караβιές των νοικιασμένων μαθητών-εργαζόμενων από χώρες του εξωτερικού που γεμίζουν τα ξενοδοχεία κάθε χρόνο καθ' υπόδειξη των οδηγιών και αποφάσεων της ΕΕ, είναι εργαζόμενοι το ίδιο και περισσότερο εκμεταλλεόμενοι με τους έλληνες εργαζόμενους. **Η εκμετάλλευση και η εντατικοποίηση είναι ίδια για όλους.** Τα 12ωρα δουλειάς, η πολυαπασχόληση, οι ατελείωτες μέρες δουλειάς χωρίς ρεπό είναι ο κανόνας κι όχι η εξαίρεση.

Απέναντι στους εργαζόμενους είναι η εργοδοσία και τα κέρδη της, είναι η ξεπουλημένη πλειοψηφία της Ομοσπονδίας που από πέρσι υπέγραψε κλαδική ΣΣΕ με 10ωρα δουλειάς προσφέροντας τζάμπα εργασία στους μεγαλοξενοδόχους, είναι και η συγκυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που όχι μόνο διατήρησε όλο το αντεργατικό πλαίσιο του προηγούμενου διαστήματος, αλλά πλέον το επεκτείνει με τη νέα συμφωνία-μνημόνιο που φέρνει στο λαό και τους εργαζόμενους. Αυτοί έχουν ακέραια την ευθύνη (φυσικά – ηθικά – πολιτικά) για τα ατυχήματα και τους θανάτους στους χώρους εργασίας.

Τα ταξικά σωματεία του κλάδου είχαν προειδοποιήσει πριν το άνοιγμα της σαιζόν για την εντατικοποίηση και την ακόμη πιο βάρβαρη εκμετάλλευση από τα προηγούμενα χρόνια. Καλούσαν τους εργαζόμενους να δράσουν άμεσα με στόχο την υπεράσπιση της σταθερής και μόνιμης δουλειάς με δικαιώματα, για ανθρώπινες, ασφαλείς και υγιεινές συνθήκες δουλειάς.

Τώρα που για άλλη μια χρονιά, παρά τα όσα λέγονται, ο τουρισμός αποδεικνύεται η «ατμομηχανή» της οικονομίας τους, είναι ώρα οι εργαζόμενοι να μην σκύψουμε το κεφάλι, να μην δεχτούμε τη σύγχρονη σκλαβιά των ελαστικών σχέσεων εργασίας και των voucher, την απλήρωτη δουλειά.

Τώρα είναι ώρα να παλέψουμε για μέτρα ασφαλείας στους χώρους δουλειάς, να διεκδικήσουμε Συλλογικές Συμβάσεις με αυξήσεις.

Τώρα είναι ώρα να ξεσηκωθούμε, να απαντήσουμε με οργάνωση του αγώνα, ενότητα και ταξική αλληλεγγύη στον πόλεμο που έχουν εξαπολύσει κυβέρνηση – ΕΕ – εργοδοσία στη ζωή μας.